

**Francisci De Fargna Civitatis Plebis Patrii Philosophiæ,
Sacræ Theologiæ, ac J. U. Doctoris ... Commentaria In
singulos Canones De Jurepatronatus**

Qui sparsim tam intrà, quàm extra corpus Juris Canonici vagantur ...

Fargna, Francesco de

Romæ, M. DCC. XIX.

Casus IV. Argumentum. Patroni duo possunt alternatim præsentare, nequaquam verò Beneficium secare in duas partes, itaut unus Parronus ad unam, & alius ad aliam Partem Beneficii præsentet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72172)

venientis jure Nicolosæ, quæ pariter exclusa remansisset à statuto, ultra quod nec præfatus Joannes Antonius potuisset excludere Claricem, & Catharinam vigore statuti, quod utpotè conditum favore dumtaxat agnatorum illum in tali linea minimè existentem comprehendere non poterat, cum de casu ad casum in hac materia nulla detur extensio, quoties excludere volens non sit inclusus in statuto, ut omissis aliis novissimè pluribus cumulatis firmavit *Rota in Spoletana Successionis* 17. Februarii 1710. §. Ratio, cum seqq. & signanter §. *Intelligendo, coram R. P. D. meo Ansaldo.*

Cum itaque ex hæcenus firmatis aperte dignoscatur, quod major pars vocum istius jurispatronatus semper assistit Xaverio, superfluum putarunt Domini disquirere de alia medietate vocis procedente à Peregrino per medium Hippolytæ ejus filiæ. Quoniam, licet dubitari valde posset, an hæc integra medietas stet favore Calvucci, cum in hac jus habere prætendant alii com præsentati, tamen admisso quoque citra alicujus præjudicium, quod ad commodum ejusdem enumerari valeat integra medietas dictæ vocis Peregrini, dixerunt, illum non posse concurrere cum Xaverio, qui habet vocem cum dimidia consolidatam in Honuphrio, ut supra probatum fuit, subdentes solummodò pro coronide, quod Calvuccius neutiquam valet conjungere hanc dimidiam vocis Peregrini cum altera tertia parte vocis spectantis ad Nicolosam, utpotè quia agatur de vocibus

14 provenientes à diversis stipitibus, quæ non sunt conjungibiles, cum in unoquoque stipite tantum major pars suffocet,

15 & absorbeat minorem, necnon separatam vocem ab altero stipite constituat, ut in his terminis notant *Lottber. de re benefc. lib. 2. quest. 11. num. 135. Cardin. de Luca de jurepatr. disc. 32. num. 4. & seq. Rota in Lunen. Sarzanen. Cappellania* 18. Aprilis 1687. §. *Quæ servanda, coram Reverendissimo Hervault.*

Et ita utraque parte acerrimè informant, &c.

ARGUMENTUM.

Patroni duo possunt alternatim præsentare nequaquam verò beneficium secare in duas partes, itaut unus Patronus ad unam, & alius ad aliam partem beneficii præsentet.

SUMMARIUM.

- 1 Beneficium non patitur sectionem in suis titulis, nisi concurrentibus requisitis, de quibus num. 2.
- 3 Pro extinguenda lite inter Patronos non potest fieri sectio beneficii.

CASUS IV.

Tritius, & Cajus existentes in possessione, seu quasi juris præsentandi respectivè pro medietate ad beneficium sub invocatione S. Mariæ, & S. Benedicti, situm in Ecclesia A, cum occasione vacationum semper controversiæ, gravissimæque lites acciderint, decreverunt proinde ad bonorum beneficialium divisionem in duas partes æquales devenire, ex iisque duo beneficia constituere, alterum sub titulo S. Mariæ, alterum verò S. Benedicti firmo remanente ad favorem unius cujusque ex dictis patronis suo jure præsentandi, preces à Summo Pontifice ad Sacram Congregationem Concilii remissas porrexerunt pro Apostolico beneplacito reportando; inde proposito Dubio -- *An beneplacitum Apostolicum sit concedendum;* negativè respondendum sentiebam, studens apud R. P. D. meum Petra; quia in hoc casu petitur divisio beneficii, quod in suis titulis in integritate conservari debet, nec pati sectionem, juxta *Text. in cap. Majoribus, de præbendis*, ibique *Conzal. num. 2. Barbos. Lottber. de re benefc. lib. 1. qu. 28. num. 55. & seqq.* Et licet possit aliquando fieri sectio, ut dicitur in *cap. Vacante, de præben.* Tamen debent quatuor concurrere, & præsertim accretio reddituum, & justa causa, *Lambertin. de jurepatron. lib. 2. part. 1. quest. 7. artic. 11. 12. & 17. Fagnan. in cap. Penlatum num. 2. & seqq.* Deficit namque in hoc casu augmentum reddi-

reddituum, & eò minus concurrat iusta causa, quæ debet esse respectu ipsius Ecclesiæ, nempe defectus Ministrorum pro Divino Cultu; & necessitas Ecclesiæ, non autem si causa concurrat tantum pro utilitate Patronorum, etiam si fiat ad dirimendas lites, quia hoc non importat necessitatem Ecclesiæ, ut docuit *Lot. lib. 1. quest. 28. num. 68. Rota in Calaguritana Beneficii de Ariola 14. Maji 1593. coram Giptio*. Eoque magis, quia ut ipsa *Rota* considerat pro extinguenda lite inter Patronos, potest fieri concordia de alternis vicibus presentando, non tamen potest fieri sectio beneficii; unde cum adsit remedium à jure approbatum, non debet recurri ad sectionem, ab eodem jure improbatam, quæ importat dismembrationem non faciendam, nisi concurrente causa. Et ita resolutum fuit à Sac. Congregatione Concilii in causa *S. Agathe Gothorum Divisionis Tituli Beneficii 15. Junii 1709.*

ARGUMENTUM.

Diviso Jurepatronatus Mixto per Turnum, si vacatio Beneficii contingat in Turno debito Patrono Ecclesiastico, an intrent Reservationes Apostolicæ.

SUMMARIUM.

- 1 *Lotterius tuetur Juspatronatus mixtum in turno Ecclesiastici non esse obnoxium Reservationibus Apostolicis.*
- 2 *Contrarium sustinet Garzias.*
- 3 *Sententia Lotterii in theorica licet sit probabilior, in praxi tamen est sequenda sententia Garziaz.*

CASUS V.

Reservatum fuit Juspatronatus Beneficii erecti in quadam Ecclesia Cathedrali pro una voce hæredibus Fundatoris, & pro altera voce Capitulo ejusdem Cathedralis. Conveniunt inter se tam hæredes, quàm Capitulum dividere Juspatronatus per Turnum; seu alternis vicibus presentare, nimirum quòd jus presentandi in prima vacatione spectet ad solos hæredes, & in secunda vacatione

Pars IV.

ad solum Capitulum; vacato Beneficio in mense reservato, & in Turno spectante ad Capitulum; Quæritur an illud cadat sub Reservationibus Apostolicis, adeò ut impetrari, & liberè provideri possit à Dataria Apostolica?

1 Quæstio hæc est inter Doctores satis controversa; *Lotterius namque de re benef. lib. 2. quest. 10. num. 98.* erroneum existimat beneficium, in hoc casu cadere sub Reservationibus Apostolicis, ea ratione, quia mixtura hæc qualitatis laicalis, & Ecclesiasticæ non residet in ipso exercitio, & usu presentandi, sed in ipsa proprietate Juspatronatus; unde cum Turnus non dividat hanc proprietatem, quia Juspatronatus quo ad illam est indivisum, ut dixi *Part. II. Can. I. & II. in Comment. & in Cas. I.* sequitur quòd idem Juspatronatus, non obstante Turno, & alternativa inter Patronos laicos, & Ecclesiasticos conventa, semper remaneat mixtum, & consequenter Reservationibus Apostolicis minimè subjectum. *Gonzal. super Regul. 8. Cancell. gloss. 18. num. 12. Rot. coram Cavaler. decis. 604. num. 4. & decis. 1571. num. 4. coram Coccin. & decis. 171. coram Peutingen, & decis. 541. num. 4. & seq. par. 2. rec. & decis. 9. n. 30. coram Ansaldo, & dicam infra suo loco Part. VI., quam sententiam Lotterii approbat Card. de Luc. de Jurepat. disc. 65. num. 34.*

2 Econtra *Garzias de benef. part. 5. cap. 1. S. 2. num. 615., & Moneta de commut. ult. volunt. cap. 10. sub num. 286.* tuentur vacante beneficio in Turno Ecclesiastici illud cadere sub Reservationibus Apostolicis; eo quia Patroni Laici, & Ecclesiastici dividendo Juspatronatus mixtum per Turnum censentur voluisse dividere, & separare qualitatem laicalem ab Ecclesiastica, & in turno Ecclesiastici reddere Juspatronatus totum Ecclesiasticum, & quia cessat in hoc casu ratio præjudicii, ob quam Juspatronatus mixtum non cadit sub generalibus reservationibus, dum nullum præjudicium patitur Patronus Laicus, si in Turno Ecclesiastici beneficium provideatur per Sedem Apostolicam; Quoniam provisio Apostolica consumit in hoc casu Turnum Ecclesiastici, & succedente iterum vacatione beneficii presentatio spectat ad Patronum laicum.

G

laicum.